

Végső búcsú Szekeres Gábortól

Augusztus 1-jén a miskolci Mindszenti Temetőben hozzátartozói, barátai, munkatársai kísérték utolsó útjára Szekeres Gábort, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat nyugalmazott régiótitkárát. Kozma Imre atya személyes búcsúztatója mellett Tihanyi Gábor, az országos központ munkacsoport vezetője mondott rövid beszédet.

Az alábbiakban a temetésen elhangzott beszédet közöljük:

Kedves Gábor!

Megrendülten álljuk körül nyitott sírhelyedet. Három napja kaptuk a megdöbbentő hírt: a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Észak-Magyarországi Régiójának nyugalmazott régiótitkára, Szekeres Gábor ma reggel meghalt.

Több máltai testvér kért meg arra, hogy néhány gondolatot, gondolatukat ravatalod mellett állva, tolmácsoljam.

Többen tudtuk, hogy gyilkos kórral küzdesz, de olyan hősiesen álltad e harcot, annyira titkoltad, hogy találkozásainkkor ennek nyomait szinte nem láttuk rajtad... Ezért ért bennünket váratlanul halálhíred.

Közöttünk voltál, közöttünk szolgáltál, s közülünk mentél el...

Hitünk szerint Teremtődhez mentél, aki szeretetével és kegyelmével fogad Téged. Ez a hitünk táplálja reményünket, hogy méltó helyet ad számodra az örökös hazában.

Hálásan gondolunk máltai szolgálatodra, életednek erre a nagyon fontos szakaszára. Arra, hogy lehetőséget kaptál Istentől a kiteljesedésre, megvalósíthattad a lelkedben szunnyadó vágyat, akarást, a folyamatos segítség nagyszerűségét.

Adtál másoknak szeretetet, megértést, megbecsülést, reményt, egyedüllétet oldó beszélgetéseket. Ott lehettél, ahol nagy érték volt az emberi szó, ahol vágyakoztak az igaz emberi tekintetre. Ott lehettél, ahol szükség volt a lehangolásra, a fáradt emberi test felemelésére, a rászoruló éhének, szomjának csillapítására... s mindezt az evangéliumi Főparancs szellemében tehetted.

Életed e negyed századában a szolgálat sok-sok boldogság-pillanatban részesíthetett téged. Megláthattad mások szemében az öröm megcsillanását, a remény felfénylését, és ezen ajándék-morzsákért biztosan hálát adtál a Jó Istennek. Ezek azok a helyzetek, melyekben a szolgáló nem érez fáradtságot, lelkét öröm és béke tölti el. Boldog, mert a másik ember szolgálatában kap értelmet az élete, teljesedik ki hivatása.

Legutóbbi találkozásunkkor is számos tervedet említetted, határon innen és határon túl. Nagyszerű szervezőképességed már-már alig ismert lehetett. Újabb és újabb ötleteid nyertek megvalósítást – Kárpátalja, Csángóföld, Erdély, Délvidék magyarjai számára szervezett „Összetartozunk” táborok, találkozók, gyűjtőakciók - s ezekben mindig jelen volt a szolgálat, a másik ember szolgálata, a magyarság szeretete.

Emlékeinkben még frissek a találkozások, még tisztán látjuk arcodat, olvashatjuk az általad szerkesztett kiadványokat, gyönyörködhetünk nagy odaadással készített fényképeidben. Bár az idő egyre távolabbra sodorja az eltávozót, de megannyi személyes és közösségi emlék segít Téged máltai közösségünkben megtartani.

Kedves Gábor!

Köszönjük életedet, elsősorban a Jó Istennek, családnak, köszönjük azt, hogy sokat segítettél a reád bízottaknak, a jóra szomjazóknak, a nélkülözés terheit hordozóknak.

Kérjük a Gondviselő Istent, hogy jótetteiddel gyűjtött égi kincseidet számítsa be életed megítélésénél, vegyen körül irgalmas

szeregetével, és fogadjon be Örök Országába!

Gábor, búcsúznak Tőled máltai testvéreid, Isten Veled!

[Korábbi írásunk Szekeres Gábor életútjáról](#)

-